

המיגדל הכוער

138 קומות של פלדה, בטון וחוכית עולים באש

עם חלשון בחוק, כמה לדעת מה יקרה לגיבור אחד, שעה שעל המסך נקלעים בינתיים האחרים לצרות.

חוק מזה, העיתוי המדויק שבו רואים את הגיבור קופץ, ומייד מנתרת ממול התהום הפעורה תחתיו. המוסיקה הנכנסת בכל עוצמתה בדיוק כשנושכים את ה"שפתיים. והקולות המתערכים ברקע, מחרישים את האוזניים ונשמעים כמו הדי אסון של אמת.

זאת אמנות? לזה אפשר להתייחס ב"רצינות? הרי זה קירקס. המישפטים הקצרים שבהם מנסים לחבוק את מתות העולם ולעשות זאת בקיצור, כדי לפנות את ה"מקום לטרגדיה הממתינה בתור, הדמויות האנושיות המנגנות כינור שני למיגדלים פורחים באוויר, ואפילו המחדל שמסתיים בהכרזה בומבסטית כאילו מכביהאש הם האדריכלים האמיתיים של העתיד, כל אלה יספיקו אולי את שוחרריהאמנות.

יחד עם זאת, כל מי שידוע מה זה קולנוע, לא יוכל שלא להתפעל מגודל המיבצע, מן הביצוע המדויק והמבריק שלו, ומן הכישרון הבלתי-רגיל לשתף את הצופים בהתרגשות המלאכותית הנוצר על הבד. ולכישרון זה יש רק אישור אחד, הנמצא לא בכתיב המבקרים, אלא בקופות הכרטיסים, ואלה, מצביעות כולן על המיגדל הלוהט כעל הרכוש הקולנועי החם ביותר של השנה.

טים בכל פינות העולם, ועשה דברים שונים ומשונים כמו ואלס הסוריאדורים ונשר רמאנן. לו הועיד אלן את צילום הקטעים הדומטיים הרגילים, אולם כש"מדובר בפעילות, העדיף אלן לסמוך על עצמו, ואת כל השריפות, ההתפוצצויות, ההצללות ברגע האחרון והקפיצות האק"רובטיות, הוא ביים בעצמו.

הוא דילג מבימת-צילומים אחת למיש"נה, בין 57 התפאורות השונות שהוקמו לצורך ההסרטה (מתוכן נותרו רק שמונה שלמות), והשלים כל מה שחסר במראות פנים של בנייני-ענק בסן-פרנציסקו. אר"בעה צוותים צילמו בעת-יובעונה-אחת. מל"בד אלן וגילרמין, הנציח צוות מיוחד את כל צילומי האוויר, כולל הגשר האווירי שבו מעבירים את הלכודים בקומה העל"יונה של המיגדל הכוער, בעזרת גלגלתי חבלים, לבניין שכן, וצוות רביעי עסק בכל התעלולים הטכניים (כמו צילום מיד"גם שייראה כאמיתי).

אדריכלי העתיד: מכביהאש. הצילומים הסתיימו. התפאורות נהרסו בעילות, הועלו באש, נשטפו במים, רוסקו לחתיכות. כל אלפי המשתתפים עשו בד"יוק מה שנידרש מהם, כשמדיינים הרעים אלן ברמקולו את ההוראות המתאימות. הכל נגמר? עוד לא. כאן החלה עבודת העריכה. איך לשלב את המרכיבים השו"גים בספור כך שהצופה יישאר תמיד

גים, משמלות-ערב ועד למדים של מכבי"אש, מחליפות מהודרות ועד לפיג'מות. הכסף זרם כמים. לרשותו של אלן עמדו 14 מיליון דולר, וכל מה שרצה לא היה לחסוך דווקא. אלא להיות בטוח שכל סנט שחוק יופיע על המסך ויתרום לחווייה הכללית.

המחדלמטורים האנושיים. כמו בהרפתקה בפוסיידון גם כאן, היה אלן חסיד האסונות הקורים באשמת האדם, לא הטבע. בסרט הקודם התהפכה האר"גייה, למרות שרבי-החובל הזהיר את בע"ליה, לפני התחלת המסע, כי סכנה כזו קיימת, אבל איש-העסקים רודף הבצע סירב להקשיב.

במיגדל הלוהט עשוי הסיפור להצית כמה מדורות צורבות מתחת לישיבני קב"לני-הבניין בכל רחבי העולם, כולל ישר"אל. כי המדובר בחנוכת המיבנה הגבוה ביותר בעולם, העולה באש באותו ערב עצמו. מפני שהקבלן הראשי ג'יסו, קבלן המיבנה לעבודות השמל, ג'יסו להרויח כסף משימוש בחומרים זולים בבנייה. המחדל כולו עולה באש, ולזכותו של אלן יש לציין שגם כמה מן הפוליטיקאים שנתנו יד להקמת המיגדל (אס"כי הסרט אינו אומר אם ידעו או לא מה עושה ידידם הקבלן), משלמים לבסוף את חובם לחברה.

ואם כבר מדברים בתסריט, הרי ל"אסונות מסוג זה יש מיבנה מיוחד משלהם. כלומר, העלילה המרכזית, זו ש"מדברת על כך שאש אחזה בבניין ומכבי"האש מנסים לכבותה, לא די בה כדי לרתק קהל, בעיקר כשמדובר בקרוב לשלוש שעות הקרנה. האמנות שבתסריט היא לקשט את הסיפור המרכזי בהמוגי סיפורים קצרים, בהרפתקות צדדיות מרתקות העומדות בפני עצמן ויחד עם זאת מקדמות את העלילה.

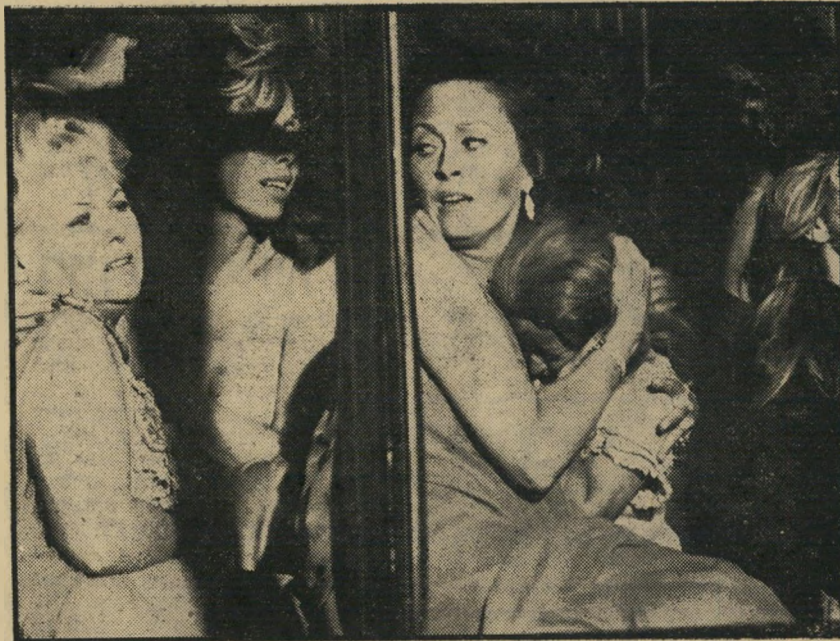
ואלן דאג שהתסריטאי שלו, סטירלינג סיליפאנט, גם הוא מניצולי פוסיידון, יהיה דחוס בתקריות כאלה: ג'ומן הארכי"טקט מציל את ג'ינפר ג'ונס ושני ילדים

הקבלן: ויליאם הודרן
המחדלן האנושי -- למען הכסף

הכבאי: סטיב מקווין
מכבי האש -- אדריכלי העתיד?

הלמורות במעלית החיצונית: מתיום ורנואי
אימת מוות בשמלות ערב

בחדרי-מדרגות מתמוטט, מקווין, מפקד"הכבאים, קוטף מעלית חיצונית העומדת ליפול ומוריד אותה בעדינות על הארץ, רוברט ואגנר וסוזאן פלאנרי נלכדים ב"מישרד כוער, הולדן (הקבלן), צ'מברליין (החתן המושחת) וסוזן בלקרי, בתו של הראשון ורעייתו של השני, מתנצחים בנייהם במשולש מזור. וכן הלאה, וכן הלאה, המון מתיחות קטנות בתוך המתי"חה הנדולה.

בין 57 תפאורות. התחילה ההסרטה. כאן, כל החוכמה הייתה לעבוד מהר ככל האפשר (יוס"עבודה מתבטא בהון תוע"פות, כשצריך לשלם משכורות לכל המשי"תתפים). ולדאוג לתיכנון נכון של העבור"דה. כי אחרי שתפאורה עולה באש, אי אפשר לחזור ולצלם בה.

הבמאי המיועד לסרט היה ג'ון גילרמין, בעל-מיקצוע שאישיותו אינה ברורה די הצורך, צרפתי חניך בריטניה שביים סר

חזיפן: פרד אסטר
השיטפון הסופי -- האשליות פורחות